

A serene winter landscape featuring a calm lake that perfectly reflects the surrounding scene. The sky is a clear, deep blue. In the background, snow-capped mountains rise against the sky. The foreground and middle ground are dominated by trees heavily laden with snow, their intricate branches mirrored in the still water. The overall atmosphere is peaceful and quiet.

Arany Lap

Egy kis visszatekintés...

Kilencedikes szemmel

Az első napomon, mikor még csak az iskola felé mentem, eléggé izgultam, de amint bent ültem a tanévnyitón, és megláttam az ismerős arcokat, rögtön megnyugodtam.

Az osztályfőnökünk, Detti néni nagyon segítőkész volt. Viszonylag hamar összeszokott az osztály, és mostanra már némelyik tanár szerint túlbuzgók is vagyunk.

A szecskaavató közeledtével mindenki izgalomban volt, főleg, hogy már az előzetes feladatok is elég furcsák voltak. Mindenki élvezte a játékokat! A kedvenc részem az volt, amikor csípős Nutellával mosták meg a fogam.

A hétköznapok sem telnek unalmasan, főleg osztálytársunk, Ákos főszereplésével. Történt olyan is, amire nem számítottam: a tesi lett az egyik kedvenc tantárgyam.

Az őszi szünet utáni első rendezvényen, a Halloween-party-n ugyan nem táncolt az osztályunk, de nagyon jól éreztük magunkat. Nagyszerű volt a zene és a jelmezek is ötletesek voltak.

Én eddig nagyon jól érzem magam a suliban! Várom már az ajándékozást és természetesen a téli szünetet!

Hajas Péter

9. osztály

Összeesküvés-elmélet: tényleg halott lenne

Paul McCartney?

„A 21. századi kölykök Beatlest fognak hallgatni” - Brian Epstein (1964)

(Balról jobbra: John Lennon, Richard 'Ringo Starr' Starkey, Paul McCartney és George Harrison)

A Beatles nem véletlenül került bele a történelemkönyvekbe: a maguk idejében forradalmi újításokat vittek véghez a könnyűzenét illetően, szinte megszámlálhatatlan műfaj vezethető vissza az ő munkásságukhoz. Zenéltek a szerelemtől és a drogokról, ugyanakkor az elsők között voltak, akik nyíltan politizáltak a dalaikban, kitaposták az utat megannyi előadó előtt. Az 1960-as évektől kezdve egészen napjainkig több, mint egymilliárd lemezt adtak el világszerte, és ennek a számnak még csak a közelébe sem ért senki azóta sem - a digitális letöltések fénykorában pedig nem valószínű, hogy valaha is letaszítja őket valaki a trónról. Emellett a Yesterday című Lennon-McCartney szerzemény a modern kor legtöbbször feldolgozott dala: több, mint 3000 verziója létezik. Olyan örökzöld slágereket köszönhetünk nekik, mint az I Wanna Hold Your Hand, a Here Comes The Sun, a Let It Be, a Penny Lane vagy a Hey Jude. A nyugati kultúrát érintő hatásuk még így, ötven év elteltével is érezhető - nincs ember a Földön, aki ne hallott volna róluk. Nem sok előadó futott be olyan karriert, amelyet méltó hasonlítani a négy liverpooli srác munkásságához - vagy csak hároméhoz?

Egy máig népszerű legenda szerint ugyanis Paul McCartney 1966 novemberében elhunyt egy autóbalesetben (más források szerint az eset pont szeptember 11-én történt - már itt érezhető az egész történet valószínűsége), azonban a Beatles épp a fénykorát élte, és ha trióként folytatták volna, vagy ha Pault mással helyettesítik, csökkent volna az érdeklődés irántuk, hiszen Paul

halálhíre csak ideiglenesen segítette volna a lemezadásokat. Üzleti szempontból jövedelmezőbbnek tűnt Paul helyett egy másik tagot keresni, aki szinte megszólalásig hasonlít rá, és úgy tenni, mintha mi sem történt volna - legalábbis nem közvetlenül utaltak arra, hogy Paul már nincs velünk. A történetnek több verziója is létezik, az egyik úgy szól, hogy Paul éjszaka vezetett, miközben egy lány - egy bizonyos Rita - elterelte a figyelmét, így egy fának csapódott, onnan pedig egy szakadékba zuhant, majd szörnyethalt. (Arra kíváncsi lennék, hogy ez Anglián belül pontosan hol történhetett volna...) Egy másik változat szerint McCartney épp az új kocsiját próbálta ki London utcáin, majd a figyelmetlenségének köszönhetően belerohant egy kamionba (vagy kisbuszba...), azután a baleset következtében az egész feje levált a testétől, míg mások úgy tartják, hogy bár a teste kívül-belül összeroncsolódott, egyedül az arca maradt szinte teljesen sértetlen. A kamiont vezető sofőr kiszállt, majd megvizsgálta a holttestet, illetve az autót, ahol rátalált Paul noteszére, benne egy telefonszámmal. Húsz perc elteltével ott volt a Beatles menedzsere, Brian Epstein, aki borsos összeget fizetett a kamionsofőrnek, hogy ne beszéljen az esetről. Mindezek után Brian felkereste William Campbellt (más források szerint William Shearst), aki néhány hónappal azelőtt nyert meg egy Paul McCartney-hasonmás versenyt, és akinek nem csak a fizikai tulajdonságai, hanem a hangja és a gitártudása is megtévesztően hasonlított Pauléra. Így William „lett” az új beatle, és fokozatosan „vette át” Paul szerepét a bandában. Azonban hiába a nagy hasonlóság, idővel az apróbb különbségeket észrevették volna, így Bill kisebb plasztikai műtéteken esett át, többek között a száját is megcsináltatta. Hogy a hegek ne látszódjanak, mindegyik tag bajuszt növesztett erre az időszakra.

Habár Bill teljes mértékben azonosulni tudott a „szerepével” - utánozta Paul mimikáját és apró gesztusait, a teljes ruhatárát átvette, csak a kedvenc ételeit és italait fogyasztotta, sőt, még a marihuánát és az LSD-t is kipróbálta, mivel Paul akkoriban aktív fogyasztója volt mindkét kábítószernek -, a többiek - érthető okokból - nem tudtak rá úgy tekinteni, mint aki tényleg a zenekar tagja, ami a belső feszültségeket is növelte a bandában. Az egyre hevesebb viták végül a Beatles 1970-ben történt feloszlásához vezetett. Később mindegyik tag szólóban, illetve

más együttesekben próbálkozott - John Lennon nemcsak zenészként, hanem békeaktivistaként is legendává vált olyan, mindenki által ismert dalokkal, mint az Imagine vagy a Give Peace A Chance, George Harrisonnak többek között a My Sweet Lordot köszönhetjük, Ringo Starr egy meglehetősen sikeres szólókarriert tudhat a magáénak, Paul (?) pedig megalapította a Wings-et, amely a '70-es években a kezdeti nehézségek ellenére óriási sikereket ért el, a Live And Let Die című dalukat többek között a Guns N' Roses is feldolgozta később.

Annak ellenére, hogy Sir James Paul McCartney a zenei karrierjén kívül is számtalan sikerélménnyel rendelkezik az életben, máig rengetegen akadnak, akik úgy hiszik, hogy a fent leírtak tényleg megtörténtek, és Pault máig Bill helyettesíti. Mindezt „bizonyítékok” hada támasztja alá.

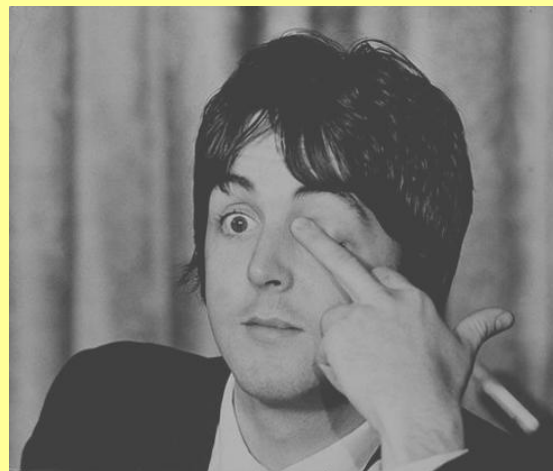
Az egyik legismertebb elmélet az Abbey Road borítójához kötődik, amely nemcsak azért legendás, mert ezt az albumborítót utánozták le/parodizálták a legtöbben, hanem mert nincs még egy olyan borító, amelyhez ennyi összeesküvés-elmélet kötődik. Az utolsó Beatles-albumon sokak szerint egyértelmű utalások találhatóak Paul halálára - vannak, akik szerint az egész koncepció McCartney temetésére vonatkozik.

Legelől Lennon megy fehér ruhában, amely a buddhizmusban a gyász jele - John akkoriban élénk érdeklődést mutatott eme vallás iránt. Mögötte Ringo a nálunk

megszokott feketében, őt követi a cigarettázó Paul, aki mezítláb van, emellett a többiekkel ellentétben ő a bal lábát emeli, a sort pedig George zárja, aki a hagyományosnak mondható kék ruhát visel, amelyet akkoriban a sírásók öltözetének tartottak. Közvetlenül Paul mögött jön egy kocsi, mintha épp el akarná ütni, emellett a fehér autó rendszáma, amely George mögött áll, a következő: 28IF, azaz 28HA - Paul McCartney 28 éves lenne, ha élne. Az utóbbit cáfolja a tény, hogy az Abbey Road 1969-ben jelent meg, Paul pedig 1942-ben született, tehát abban az évben töltötte be még csak a 27-et. Sokan azt is egyértelmű utalásnak

tekintik, hogy az egy évvel korábban megjelent Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club borítójának a háttérén szinte csak addigra már elhunyt emberek találhatóak, és Paul az egyetlen, aki a kamera felé fordul. Természetesen az 1966 után kijött dalok nagyrészebe is bele lehet magyarázni mindent - a Strawberry Fields Foreverben például lehet érteni, ahogyan John azt mondja a háttérben: „I buried Paul”, azaz „Eltemettem Pault”. (A szkeptikusak inkább a „Cranberry Sauce” szavakat hallják.) Akadnak olyanok is, akik a későbbi dalokban visszafelé játszva keresik az utalásokat.

A dalok és az albumborítók mellett számtalan véletlen egybeesés is alátámasztja ezt az elméletet: az egyik legnépszerűbb az, hogy egy hamburgi nő 1967-ben beperelte Pault, mivel azzal vádolta, hogy a tőle született gyereke után nem fizeti a gyerektartást, azonban a DNS-vizsgálatok kimutatták, hogy nem Paul az apa. A nő fel volt háborodva, mivel állítása szerint a fogantatása idején nem volt

más férfival kapcsolata. Erre egyszerűnek tűnik a magyarázat: talán nem attól a Paultól vették a mintát, akitől a gyerek született... Ahogyan az is elképzelhető, hogy a szóban forgó hölgyemény csupán feltűnést akart kelteni, elvégre nem ilyen esetről lehetett már hallani. Az ügyre máig nincs pontos magyarázat. Szintén akkoriban romlott meg Paul kapcsolata Jane Asherrel, az akkori barátnőjével, ami logikusnak tűnik, ha az elméletet tényként kezeljük. John Lennonnal is összeveszett a hatvanas évek végén, kapcsolatuk csak 1980-ban, nem sokkal John meggyilkolása előtt rendeződött.

Hiába a sok véletlen egybeesés és a sok állítólagos utalás, mindent összegezve, valahogy nem tartom valószínűnek, hogy Paul meghalt volna. Nem csak azért, mert akkor az azt jelentené, hogy csak George-dzsál és Ringóval léteztem volna egy időben (így jár az, aki olyan zenét hallgat, amin az előző előtti generáció nőtt fel :)), hanem mert logikusan végig gondolva képtelenség, hogy valaki ötven éven át egy teljesen más embernek adja ki magát anélkül, hogy a mentális egészsége nem károsodik - még ha, ez a bizonyos valaki az illető példaképe. Ha a hatvanas évek végén, hetvenes évek elején járnánk még csak (mit meg nem adnék érte...), még azt mondanám, hogy elképzelhető, de ennyi év

távlatából már hitetlennek tűnik az egész. Azt sem tartom valószínűnek, hogy ha Linda Eastman-McCartney Paul hasonmásába szeretett volna bele, akkor felvette volna az „igazi” Paul nevét, a közös gyerekeikről nem is beszélve. A dalokba és a lemezborítókba belemagyarázni mindenfélét már csak azért sem hihető (számomra legalábbis), mivel akkoriban a tagok egyre inkább nyúltak a keményebb drogokhoz is, és nekem hihetőbb az, hogy a borítókat lerészegedve, betépve tervezték, a dalokkal ugyanez a helyzet - ott van a Lucy in the Sky with Diamonds, amit elég csupán meghallgatni, az ember

szinte érzi a dal címében is feltűnő LSD hatását. Az álláspontom ellenére úgy gondolom, hogy ha mégis igazak a történetek, zenei szempontból nem számít, hiszen az „igazi” Paul csak négy évet töltött a zeneiparban, és végül is a „hasonmásnak” köszönhető mindaz, amit a könnyűzenéért tett. Paul McCartney nemcsak, hogy nem halt meg, de nem is fog soha - legyen bárki is az ilyen névvel!

Gurzó Enikő 10. osztály

Honnan indultam?

Én nagyon „szeretem” a zenéket és nagyon sok profi Dj-t néztem/nézek pl.: Martin Garrix, aki nagy kedvenceim egyike! Kíváncsi voltam, hogy hogyan csinálják a zenéiket, és a fesztiválokon/diszkókban, hogyan "kevernek".

Még a régi sulimban volt egy bemutató, amit egy bonyhádi Dj tartott: Marco Manik (Szirmai Márk). A bemutató után elkezdtem vele beszélgetni, és mondta, hogy nagyon szívesen megtanítana keverni, megbeszéltünk egy időpontot. Hétfvégén átjött és elmagyarázott mindent, igaz csak az alapokat mutatta meg, mert akkor még nagyon friss volt nekem ez az egész!

Azt gondolom, egy év alatt sokkal tapasztaltabb lettem zenei téren, igaz van még hova fejlődöm! A fejlődésben az is sokat segített a mostani időben, hogy lehetőséget kaptam a Halloween-party-n való zenélésre. Nagyon sok pozitív visszajelzést kaptam!

A Halloween-i bulira nagyon sokat készültem, kevés időben! Igen, voltak zenék, amiket akkor kellett bejátszani, mert voltak, akik kértek számokat. Akkor, ott volt egy-két nehezebb átváltás.

Mit gondolok a Halloween-i buliról?

Bevallom, először azt hittem senki sem táncol majd, de kellemesen csalódtam! Jó volt látni a többi diákot, hogy jól érzik magukat! A buli végén a taps nagyon jól esett, sőt kicsit meg is voltam lepődve, mert nem erre számítottam!

Vannak olyan pillanatok, amik megmaradnak, nekem: a taps, és a Forrai András (Endrisz) reakciója a legemlékezetesebb!

Mi lesz a jövőben?

Amíg el nem ballagok, addig én fogom szolgáltatni az Arany János Gimnázium számára a zenét, és még a Széchenyi István Általános Iskolában is én fogok fellépni idén és lehet jövőre is, de az idén biztos, mert kaptam egy meghívást Dec. 09-re, persze ezt el is fogadtam!

Kiknek köszönhetem, hogy én kaptam meg ezeket a "szerepeket"?

Az **Arany János Gimnáziumban** Kovács Eszter mesélt arról, hogy "van valaki a 9-esek között, aki foglalkozik zenével!", bár a kérést Gyenge Viktóriától kaptam! Köszönöm a promóciót, valamint a felkérést!

Széchenyi István Általános Iskolában Gyenge Viktóriát megkérdezték, hogy nem tudna valakit, aki elvállalná a Széchenyiben a zenét, Viki néni beajánlott engem, mert jól szerepeltem nálunk Halloween-en!

Köszönöm, hogy lehetőséget kaptam a zenélésre, és nagyon jó közönség voltak a diákok, valamint a tanárok is!!!

Barabás Mórió 9. osztály

Halloween-i rémségek

és karácsonyi szépségek

Október 27-én, csütörtökön este kivételesen nem volt csendes és elhagyatott az iskola, sőt! Pont ellenkezőleg!

Nem is csoda, hisz az éj leple alatt a gimnázium falai a disco zenétől remegtek be. A diákok és a tanárok egyaránt ellentmondva a halottak napja csendjének és rendjének, Halloween napja alkalmából bulit szerveztek.

Mindenki megtalálta a helyét a partin. Voltak, akik a fotelekben ülve nézték az eseményeket; voltak, akik a süteményeknél ácsorogtak, falva az édességeket; és voltak, akik az osztályokban töltötték az időt, míg mások a folyosón táncoltak.

És ne hagyjuk ki a csodálatos jelmezeket és dekorációkat sem! A bulin Joker-rel, illetve Harley Quinn-nel is találkozhattunk, de szembe jöhetett velünk Neagan is a Walking Death-ből. Voltak zombik, ördögök, boszorkák, cicák, és egyéb rémségek a partin. A díszítés is megadta a hangulatot: tóklámpák, ledes lufik, girlandok, nem beszélve a fényekről és a zenéről.

De ahogy az október elmúlt, úgy kerültek le a csontvázak is a falakról. A sok tóklámpást felváltották az óriási hópelyhek és karácsonyi díszek. Az általános iskolások emeletén megcsodálhatjuk a kartonból készült téli tájképet. És nálunk is áll már a fenyőfa.

És ahogy a hagyomány őrzi: a gimnáziumban is van karácsonyi ajándékozás. Mára már mindenki kihúzta, hogy kit ajándékoz meg. Most így a tél közeledtével várjuk a további fejleményeket, mind az ünnepel kapcsolatban, mind az ajándékozás kapcsán. És mivel közeleg az Új év is, ki tudja, milyen változásokkal vár majd minket 2017!

Sebestyén Anna Laura

9. osztály

Ünnepi hagyományaink eredete

Ha december, akkor szinte mindenkinek a karácsony jut az eszébe elsőként. Ahány ház, annyi szokás, de annyi biztos: némely ünnepi szokásunk, mint az adventi koszorú, a karácsonyfa állítás és a szaloncukor majszolás bizony beívódtak a karácsony fogalmkörébe. Azt viszont már kevésbé tudjuk, hogy ezek honnan származtathatóak. Ezeknek jártam utána.

Az adventi koszorú

András napja és december 25-e közé eső négyhetes időszak az advent ünnepe. Az 'advent' szó jelentése „eljövetel”. A latin „adventus Domini” kifejezésből származik, ami annyit tesz: „az Úr eljövetele”. A keresztények szerint

ez az időszak a várakozásról, a felkészülésről szól. Adventkor a 19–20. század óta szokás koszorút készíteni. Az adventi koszorú őseit 1839-ben Johann H. Wichern német evangélikus lelkész készítette el: egy felfüggesztett székérkeréken 24 gyertyát helyezett el, melyek közül minden nap eggyel többet gyújtott meg karácsonyig. Ez a szokás idővel annyiban módosult, hogy a gyertyák

száma négyre, az adventi vasárnapok számára csökkent. A rajta lévő gyertyák a karácsony előtti vasárnapok liturgikus színeiben jelennek meg a hagyománytisztelőknél. Az adventi koszorú mai is az ünnep nélkülözhetetlen szimbóluma, melynek rengeteg változata létezik.

Magyarországon főleg a második világháborút követő időkben vált szokássá adventi koszorút készíteni. A hagyományos adventi koszorú általában örökzöldekből (fenyőágból) készített koszorú, melyet négy gyertyával díszítenek.

A gyertyákat vasárnaponként kell meggyújtani, minden alkalommal eggyel többet. A világító gyertyák számának növekedése szimbolizálja a növekvő fényt, a világosság eljöttének reményét hirdeti.

A karácsonyfa

Az első feljegyzés a karácsonyfáról Sebastian Brandt német írótól származik, Strasbourgból a 15. század végéről. Ekkoriban almával, ostyával díszítették. A gyertyás karácsonyfát elsőként az 1660-as évekre emlékezve Liselotte pfalzi grófnő említette 1708-ban írt levelében. Bécsben az első karácsonyfát a Berlinből áttelepült Arnstein bankárcsalád házában állították 1814-ben, ami akkoriban olyan furcsa volt, hogy még a titkosrendőrség is jelentést készített róla.

A karácsonyfa-állítás szokása Magyarországon a 19. század második felében jelent meg, kezdetben főleg a német ajkú városi lakosság körében. Az első magyarországi karácsonyfát valószínűleg Brunsvik Teréz állította Aszódon, 1824-ben. A magyar szépirodalomban a karácsonyfa első említése 1854-ből, Jókai Mór A koldusgyermek című, karácsonyi tárgyú elbeszéléséből van.

Szaloncukor

Bár szaloncukor eredete szintén német, népszerűségét elsősorban a magyaroknak köszönheti. Őseit (a fondant-cukrot, ami túltelített cukoroldatból felfőzéssel készült, puha, kikristályosított massa) a franciák a 14. században kezdték el készíteni, tőlük német bevándorló cukorműves mesterek közvetítésével, a 19. század első harmadában érkezett Magyarországra, majd vált népszerű karácsonyi édességgé és egyúttal a magyar karácsonyfák csillogó díszévé is.

Biró Kristóf

12. osztály

A karácsony

Biztos, hogy mindenkinek mást jelent a Karácsony fogalma. Van akinek a család, a szeretet, a boldogság jut az eszébe, van, akinek csak az ajándékok.

Mindenki máshogy ünnepli a karácsonyt: együtt a családdal, barátokkal. De van olyan ember is, aki nem szereti a karácsonyt, nem is tartja. Vannak olyanok, aki a vallásuk miatt nem tartják meg az ünnepet.

Viszont az én véleményem szerint a karácsonyt meg kell tartani, mert itt az emberek összejönnek, békés, meghitt a hangulat, és ha mással nem is, legalább büszkélkedhetünk a főzési tudományunkkal!

Szinte minden családnál megvan a nagy „kedvenc”, amit minden évben elkészítenek, gondolok a töltött káposztára, a halászlére.

Itt van a mi családunk nagy kedvence is! Készítsétek el nagy örömmel, és jó étvágyat kívánok hozzá ☺

Ananaszos pulykamell:

Hozzávalók négy főre:

- 50 dkg [pulykamell](#)
- 3 evőkanál [finomliszt](#)
- 50 dkg [ananászkonzerv](#) (körszeletes)
- 15 dkg [trappista sajt](#)
- 4 ek [napraforgó olaj](#)
- 15 dkg [gépsonka](#)
- 3 dl [főzőtejszín](#)

Elkészítés:

1. A megtisztított pulykahúst felszeleteljük. Enyhén megsózzuk, lisztbe forgatjuk. Az ananász levét leöntjük. A sajtot lereszeljük.
2. A serpenyőben felforrósított olajon a hússzeletek mindkét oldalát hirtelen szép pirosra megsütjük. Egy tűzálló tálban egymás mellé sorakoztatjuk a hússzeleteket. A maradék olajat aláöntjük.
3. A hússzeletekre terítjük a gépsonkát, majd betakarjuk az ananászkarikákkal. Rászórjuk a reszelt sajtot, megöntözzük a tejszínnel.
4. Alufóliával lefedve 180 fokon kb. 35 percig sütjük, majd az alufóliát levéve a tetejét megpirítjuk.
5. Tört burgonyával vagy krumplipürével kínáljuk.

Balogh Levente 10. osztály

Karácsonyváró

Ahogy az őszi falevelek hullását lassan felváltják az első hópelyhek, úgy közeledünk egyre gyorsabban a 2016-os év végéhez. Most, hogy itt a december, az emberek nosztalgiával emlékeznek vissza a legszebb ünnepre, a karácsonyra. A békés hangulat, a szeretettel teli légkör, az apró örömök, mind olyanok, mintha a gyermekkorból táncolnának vissza hozzánk. Még a felnőttek is újra kisgyerekeknek érezhetik magukat a hatalmas, feldíszített karácsonyfa alatt, körbe a sok-sok becsomagolt ajándékkal. Ilyenkor még az ellenségek is szünetet tartanak a civakodásban, és idilli hangulatban ünneplik meg a szeretet ünnepét, ami december 25-én, egy vasárnapi napon lesz.

Ezt a napot nem csak családi körben tartják számon, hanem iskolánkban, a bonyhádi Arany János Gimnáziumban is.

Iskolánkban a halloweeni dekorációt leszedik a folyosókról és az osztálytermekből, és a szekrények mélyéről előhúzzák a poros dobozokat, amik

tele vannak karácsonyi díszekkel. A diákok már csak fél füllel hallják a tanárok szavait, az iskola végét jelző csengőre koncentrálnak. Hisz minden eltöltött nappal egyre közelebb érnek a jól kiérdemelt téli szünethez, és a karácsonyhoz, ami remélhetőleg sok vágyott ajándékot hoz magával. Már szinte érezzük a konyhából áramló mézeskalács illatot, s lépteink a sose felejtett karácsonyi dalok dallamára dobbannak, ahogy az utolsó métereket tesszük meg a nagyteremig, ahol az osztályok sorokba rendeződve várják a minden évben megrendezett karácsonyi műsort.

A szereplő diákok karácsonyi verseket szavalnak, békés zenét szólaltatnak meg a hangszórókból, és az igazgató rövid lezáró beszéde után az osztályfőnökök vezetésével mindenki visszamegy a saját termébe, ahol sor kerül az osztálykarácsonyra.

A diákok az ünnepséget megelőzően pár héttel mindenki nevét bedobták egy kis szatyorba, ahonnan aztán egyesével húztak egy darab papírt. Ahogy az minden évben lenni szokott most is ajándékot vesznek a kihúzott személynek, így kívánva boldog és élményekben gazdag ünnepeket. Az osztályfőnökök sem maradnak ki belőle, ők is adnak, és kapnak egy kis meglepetést az osztály valamelyik tagjától. A karácsonyi ajándékozást követően előkerülnek a finomságok az asztalokra, sütemények és üdítők, és az iskola tagjai boldog falatozásba kezdenek.

A nap végeztével a diákok lassanként elkezdnek szállingózni kifelé, és az iskola folyosói a boldog zajongás helyett csenddel kezdenek megtelni. A kapuk záródnak, a fények lekapcsolódnak, és az iskola a téli félhomályba beleveszve, ünnepi öltözetben búcsúztatja a diákokat, akik hazafele rohannak a hideg elől, hogy a családjuk körében, egy kicsit megfélekezve minden rosszról megünnepelhessék a szeretet ünnepét.

Borbély Boglárka

12. osztály

Kedves Olvasók!

Az általam íródott cikk arról fog szólni, hogy mégis milyen érzés nekünk, végzősöknek, az ünnepek, mikor előttünk van a nagybetűs ÉLET. Hát, mit ne mondjak, nem könnyű. Tegnap még csak tanévnyitó volt, holnap meg már karácsony. Hol tartok a jövőmet illetően? Sehol.

Szeretem a karácsonyt. Megvan a maga hangulata, a fények és a finom sütemények miatt, de idén valahogy másnak érzem. Mikor vége lesz a téli szünetnek, akkor nem lesz egy olyan nap se, hogy ne hangozna el a tanároktól a következő mondat: „Érettségi előtt álltok és semmit nem tanultok!” Na, nem mintha most nem kapnánk ezt eleget...

Pár osztálytársammal beszéltem már erről a témáról és ők is hasonlóképpen vélekednek, mint én. Olyan döntést kell hoznunk, ami egy egész életen át kísérni fog minket. Ez nem kis teher. Rengeteg a választási lehetőség, és látatlanba nem tudjuk megállapítani, hogy mégis milyenek lehetnek. Elképzelésünk van róla, hogy mit csináljunk, azaz mi az irány, amit megnéztünk, de hogy magunkat elképzeljük abban a szerepben? Még gimnáziumi diákként is néha nehéz, nemhogy egy teljes jövőképpel!

Nem hittem volna, hogy végzősként ennyi stressz lesz rajtam. Szalagavató. Tanuljuk be a táncot, legyen meg a tökéletes ruha, a tökéletes cipővel. Na és a haj meg a smink? A cipőt vinni kell próbára, hogy megszokjuk. Már ez annyi feszültséggel jár, hogy inkább betipegnénk a tesi ruháinkba, csak essünk túl rajta.

Örülnünk kellene a karácsonynak, de ez csak azt jelenti számunkra, hogy lassan eltelt fél év és igazán nem csináltunk semmit, pedig lassan le kell adni a jelentkezéseket és talán nem ártana tanulni is. Persze, tisztelet a kivételnek, mert azért, vagyunk páran, akik szoktak, vagy legalábbis igyekeznek.

Szóval nem valami stressz-mentes ez az év, de az osztályom próbálkozik ebből is a legjobbat kihozni és a feszült, fáradt tanárok arcára egy-egy mosolyt csikarni. Többé, kevésbé sikeresen.

Karácsony

Utolsó év, napok, percek, amiket ebben az iskolában töltünk, aztán ki tudja, merre megyünk. Szétszéledünk az országban, és csak remélni tudjuk, hogy némi emléket hagyunk itt a gimnáziumban.

Végh Szilvia 12. osztály

Minden gyerek egy napot vár,
Mikor megkapja, mi neki jár.
Virgács vagy ajándék, könnyű döntés,
Mindenki egyet akar, ez nem kérdés.

Kinn esik a hó, lefagytak az utak,
Madarak elmentek, gyerekek játszanak.
Ajándékok ezrei cserélnek gazdát,
„Biztos örülni fognak” mondván”.

A gyerekek nem értik a lényegét,
Csak várják a múltó éveket.
Milyen lesz jövőre és az után?
Sok víz lefolyik addig a Dunán...

A szülők készülnek a nagy rendre,
Főznek, mosnak, csomagolnak,
Titokban szólnak a télapónak.
Gyerekek örülnek az ajándékoknak.

Mindenki ezt várja, de nem ez a lényeg,
Szerelmek, generációk örülnek együtt az éjnek.
Mindenki együtt van és mindenkit szeret mindenkit,
Legyen bármi ez sosem fog elveszni

Anonymus